

**Naši verní
ochrancovia**

František Dancák

Naši verní ochrancovia

*„Svojim anjelom dá prikaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.“*

(Ž 90, 11)

Zostavené podľa myšlienok
Anselma Grüna : Anjeli pre život

PaedDr. František Dancák

Naši verní ochrancovia

Druhé upravené vydanie

© Sven Dancak

Vydal:

FILOKALIA s. r. o.

2021

Návrh obálky a grafická úprava

Štefan Kerul'-Kmec ml.

ISBN 978-80-8233-003-1

Na pamiatku **o. Františka Dancáka**
vydala rodina o. Mirona Keruľ-Kmeca

ÚVOD

Skôr, než boli stvorení ľudia, Boh stvoril krásny a rozmanitý svet, ktorý ich mal prijať. Preto pokiaľ ide o stvorenie anjelov, všetky dôvody, ktoré uvádza Sväté písmo, nasvedčujú, že ešte pred stvorením hmotného sveta tu bol rozsiahly svet duchovných bytostí. Nevieme však, kedy boli stvorené. Veríme, že existovali skôr, než bolo stvorené všetko, čo vidíme, a že existujú aj dnes. Vidieť to zo slov, ktoré Boh povedal Jóbovi: *„Keď som zem zakladal, kde si vtedy bol, nože mi to povedz, akže pravdu máš! Vieš ty, kto jej vtedy určil rozmery, kto to obvinul ju stáby povrázkom? Do čoho jej stĺpy zapustené sú a kto položil jej kameň uholný, keď si ranné hviezdy zborom spievali a Boží synovia všetci plesali?“* (Jób 38, 4 – 7).

Ak vychádzame z biblickej správy o pokušení prvých ľudí, možno usudzovať, že už predtým existoval duchovný svet, svet neviditeľný, v ktorom ešte pred pádom ľudí muselo dôjsť k mravnému prevratu, ktorý skončil odpadnutím niektorých anjelov od Boha.

Zo začiatku boli všetci anjeli dobrí a blažení. Milovali Boha a verne mu slúžili. Neskoršie mnohí z anjelov zhrešili. Stali sa pyšní a nechceli slúžiť Pánu Bohu. Vodcom zlých anjelov bol Lucifer. Radosť anjelov narušilo jeho volanie. *„Do nebies vystúpim, až nad Božie hviezdy vyvýšim svoj trón“* (Iz 14, 13).

V nebi nastal boj medzi dobrými a zlými anjelmi (porov. Zjv 12, 7). Vodcom dobrých anjelov bol archanjel Michal. Dobrí anjeli zvíťazili nad zlými. Zlých anjelov zvrhol Boh do pekla. Zlí, hriešni anjeli sa volajú diabli, zlí duchovia.

Príbeh o páde anjelov sa v Biblii priamo nerozpráva, ale časom sa vyvinul z rozličných iných textov. Dobrí anjeli, ktorí v skúške obstáli, za odmenu vstúpili do nebeskej blaženosti. Dostali tzv. *„svetlo slávy“*, ktorým *„ustavične hľadia na tvár“* Boha Otca (Mt 18, 10). Sú účastní na večnej blaženosti (porov. Tob 12, 15; Hebr 5, 11; 7, 11).

Na druhej strane zlí anjeli v skúške „neobstáli a už nebolo pre nich miesto v nebi“ (Zjv 12, 8). Nielenže nedostali svetlo slávy, ale svojím ťažkým hriechom stratili posväcujúcu milosť a upadli do večného zatratenia (porov. Zjv 12, 9). Podľa prirodzenosti boli stvorení dobrí, ale oni sami sa stali zlými (porov. KKC 391). Vyplýva to aj zo slov sv. Petra: „*Boh neušet-ril ani anjelov, keď zhrešili, ale zvrhol ich do tmavých priepastí podsvetia a dal ich strážiť až do súdu*“ (2 Pt 2, 4).

Aj keď je pravda, že nám Sväté písmo nehovorí všetko, čo by sme radi vedeli, pôvod a funkcia duchovného sveta je zahalená tajomstvom. Ich podstata je pre nás tajomná a nepochopiteľná, lebo sú čisto duchovnými bytosťami. Napriek tomu nám hovorí, čo o nich potrebujeme vedieť. Anjeli existujú a ich existencia je pravdou viery – a to je dôvod, aby sme sa touto témou zaoberali.

Všeobecné poznámky

Od *Knihy Genezis* (Pôvodu) až po *Apokalypsu* (Zjavenie svätého Jána) takmer v každej knihe Svätého písma sa viackrát hovorí o anjeloch ako o duchovných bytostiach. Ich existencia bola definovaná ako pravda viery na Štvrtom lateránskom koncile (1215) a doslovne zopakovaná na Prvom vatikánskom koncile (1870). Druhý vatikánsky koncil (1962 – 1964) vieru Cirkvi v anjelov znova potvrdil. Sú takpovediac neviditeľnými sprievodcami a strážcami ľudských túžob a nádejí. Zmieň uje sa o nich v spojení s dejinami človeka a jeho spásy (porov. KKC 328; 332).

„Anjel“ (*angelos*) je slovo gréckeho pôvodu a znamená „posol“, takže anjel je niekto, koho Boh posielal s istým zámerom. V niektorých častiach Svätého písma nie je možné určiť, či takýto posol je tým, čo by sme nazvali „anjelom“, alebo jednoducho je to len osoba, ktorá nesie od Boha nejaké posolstvo. Nech je to akokoľvek, názov „anjel“ si zaslúži iba ten, kto koná podľa Božích príkazov.

Anjeli. Hovorí o nich Sväté písmo, ktoré nám ukazuje, ako do všet-

kých situácií nášho života zasahuje spasiteľná blízkosť. Boh predsa nie je len ďaleké a nepochopiteľné tajomstvo, ale prostredníctvom anjelov sa v našom živote aj konkrétne angažuje. Ukazuje nám, akým spôsobom anjeli pôsobia na ľudí v kľúčových okamihoch dejín. Nielenže ľuďom poskytujú útechu a povzbudenie, ale tiež im pomáhajú a tisnú ich vpred pri dôležitých rozhodnutiach a v osobitných okamihoch života.

Každý človek má svojho anjela a jeho ochrana trvá po celý ľudský život. Nie je to učenie výlučne kresťanské. Túto vieru hlásajú mnohé náboženstvá. Už prvotná Cirkev spolu so židovským ústnym podaním vyznávali, že Boh určil každému človeku anjela, ktorý ho sprevádza na všetkých jeho cestách od narodenia až po smrť. V tom tkvie aj radostná zvesť biblických príbehov. Nikdy nie sme sami. Môžu nás navštíviť aj v podobe človeka, vo sne alebo vnuknutiami do našej duše. Takto nás sprevádzajú vo všetkých situáciách nášho života, v samote, v strachu, depresii, resignácii, ba aj vo chvíľach našej smrti. Prenesú nás aj cez bránu smrti, vovedú nás do svetla, aby sme sa tam spolu s nimi mohli večne radovať. A preto nám dobre padne o nich hovoriť.

Ľudová náboženská tvorivosť mala v minulosti záľubu v zobrazovaní anjela strážcu ako chráni dieťa pred pádom z mosta. Možno aj to mohlo viesť k tomu, že sa ochrana anjelov podľa ľudských predstáv obmedzila iba na detský vek a že dospelí sú z nej vyňatí. Že nemlúvniatka a deti potrebujú anjelskú ochranu možno súhlasit', avšak mladí ľudia a dospelí si už vystačia sami?

Táto myšlienka odporuje najhlbšej skutočnosti. Veď práve dospievajúci mladí ľudia potrebujú ochranu anjelov ešte vo väčšej miere než deti. Muži a ženy sú vystavení pokušeniu a ťažkostiam, ktoré najmenší nepoznajú. Veľkosť pomoci sa meria veľkosťou potreby. Preto je veľkou pravdou, že každá ľudská bytosť má anjela strážcu bez rozdielu náboženstva, rasy, veku a pohlavia. Bez ich pomoci by sme nikdy nezvíťazili nad úkladmi diabla. Svätý Pavol o tom jasne hovorí: „*Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami,*

s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach“ (Ef 6, 12). Preto nám bol daný anjel strážca, aby nás chránil na všetkých cestách nášho života (porov. Ž 91, 11).

Mnohí z nás si pamätajú na prvú modlitbu k anjelovi strážcovi, ktorú nás v detstve naučila naša matka. Utkvela nám v pamäti, ideme s ňou stále životom a každodenne v duchu prosíme o ochranu svojho anjela, aby nás chránil na pozemskej púti a dobre ju ukončil. V Božom pláne majú teda anjeli dôležitú úlohu a pomáhajú nám, aby sme dosiahli večnú spásu.

Cieľom predkladanej publikácie je pripomenúť si ich vzácnu existenciu a poslanie. Upozorniť na jedno z mnohých svedectiev láskavej starostlivosti Boha o každého človeka. V mnohých príbehoch zo Svätého písma a zo života chce plasticky opísať, ako anjeli vstupujú do bezvýchodiskovej situácie človeka, bránia a otvárajú mu oči, aby sa pridržiaval cesty, ktorá vedie do skutočného života. K svedectvám svätých sú pripojené aj niektoré svedectvá bežných ľudí. Je to užitočné, pretože majú príchut' každodennosti a môžu tak byť k človeku bližšie, môžu povzbudiť svojou bezprostrednosťou a jednoduchosťou. Pomocou príbehov, s ktorými sa už každý v živote stretol (a má ich aj autor tejto publikácie), chce obraznou rečou vyjadriť, že anjeli v žiadnej situácii neopúšťajú človeka, sprevádzajú ho na všetkých cestách a poskytnú mu ochranu a istotu. Iba obrazne sa dá vyjadriť, čo alebo kto sú anjeli a ako sa s nimi a ich prostredníctvom stáva náš život zdravším a jasnejším.

1. ANJEL STRÁŽCA

Sväté písmo:

Prvé a najistejšie potvrdenie viery v existenciu anjelov strážcov je v samotnom Svätom písme. Pomenovanie „anjel strážca“ bolo vybrané z jedného žalmu, kde sa píše: „*Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách*“ (Ž 90, 11). Okrem toho možno zo Svätého písma vyvodit', že máme pri sebe anjela: „*No oni vraveli: «To je jeho [Petrov] anjel»*“ (Sk 12, 15).

Tento anjel, ktorému dávame prívlastok strážca, nás chráni (pozri Ž 33, 8); sprevádza životom a napomáha nám (pozri Jób 33, 23 – 24); ochraňuje od nebezpečenstiev (pozri Ž 90, 12); prihovára sa za nás a prednáša Bohu naše modlitby (pozri Tob 12, 12); pomáha nám v našich pozemských potrebách (pozri Gn 24, 40; (Dan 14, 34); je nám nablízku už od detstva (pozri Mt 18, 10); je pri nás až do smrti (pozri Lk 16, 22).

Sväté písmo a cirkevní otcovia predstavujú ako pravdu viery existenciu a poslanie anjelov strážcov u ľudí. Aj Cirkev všeobecne uznáva, aj keď to nie je dogma viery, že každý jednotlivý veriaci má svojho anjela strážcu.

„Nik nebude popierať, že každý veriaci má pri sebe anjela, akoby ochrancu a pastiera, ktorý ho vedie životom“ (Sv. Bazil Veľký; porov. KKC, 336). Túto pomoc anjelov vyžaduje človek tak kvôli svojej slabosti a nebezpeč enstvu, ktoré ho ohrozujú, ako aj kvôli svojej dôstojnosti (bol prijatý ako vlastný syn nebeského Otca a úd Ježiša Krista).

Cirkevní otcovia poukazovali na to, že anjelov strážcov nemajú len jednotliví ľudia, ale aj národy, ba aj jednotlivé spoločenstvá. V *Zjavení apoštola Jána* posielal prorok svoje poslanstvo vždy aj anjelovi mesta (porov. Zjv 2).

Honorius z Autuna (†1151) tvrdí, že „každá duša vo chvíli, keď je uvedená do tela, je zverená jednému anjelovi, ktorý ju vždy nabáda k dob-remu a všetko jej konanie oznamuje Bohu.“ Španielsky kardinál Gregorio Maria Aguirre y Garcia (1835 – 1913) k tomu dodáva, že anjeli stále sprevádzajú človeka, že „nie sú ako lastovičky, ktoré na zimu odlietajú.“

Medzi najstaršie súkromné zjavenia, o ktorých máme spoľahlivé záznamy, patria zjavenia francúzskej rehoľníčky -vincentke sv. Kataríny Labouré (1806 – 1876). Prvé videnie mala 18. júla 1830 v podvečer sviatku sv. Vincenta z Pauly. Prebudila sa pred polnocou, lebo počula volať svoje meno. Videla pred sebou asi päťročného chlapčeka nadzemskej krásy. „Vstaň, pod' do kaplnky, čaká ťa svätá Panna,“ povedal chlapček. Katarína v ňom poznala anjela strážcu.

Sv. František Saleský (1567 – 1622), biskup a učiteľ Cirkvi, vždy s obľubou zrakom putoval po zhromaždených a tak zdravil a vyzýval neviditeľných, ale prítomných anjelov strážcov svojich poslucháčov.

Významní svätí, ktorí sa venovali apoštolskému životu, najmä výchove detí a mládeže, nám zanechali diela zamerané na rozšírenie úcty k anjelovi strážcovi. Je zrejmé, že za týmito dielami stojí zámer ich autorov priblížiť ľuďom túto tému. Sv. Ján Bosko (1815 – 1888), kňaz a vychovávateľ, hovorieval: „Náš anjel strážca nám túži prísť na pomoc omnoho viac, ako po tom túžime my.“

Medzi jeho diela patrí aj *Úcta k anjelovi strážcovi*. Toto dielo sa zameriava na šírenie tejto úcty medzi mladými.

O sv. Stanislavovi Kostkovi (1550 – 1568), patrónovi študujúcej mládeže, čítame, že v chorobe mal mimoriadne zážitky. Jedným z nich je aj ten, že v chorobe prosil, aby mu priviedli kňaza, ktorý by ho zaopatril. Rodina, v ktorej žil, mu túto prosbu nechcela splniť. Jednej noci pred smrťou bol pri ňom ošetrovateľ, a ten pod prísahou potvrdil skutočnosť, ktorá sa stala skôr, než svätec zomrel.

Stanislav Kostka pozbieral posledné sily a kľakol si na posteľ. Vrúčne sa modlil ako pred sv. prijímaním a pokorne sa bil do prs. Keď skončil, pristúpil k nemu anjel a podal mu sv. prijímanie. On zbožne prijal a pokojne zomrel.

Svätec túžil po tejto posile, ale nemal mu kto ísť po kňaza, ktorý by mu priniesol eucharistického Krista. A Boh na to použil anjela strážcu.

Istý kňaz ešte ako klerik našiel so svojim priateľom pri rieke v hustej tráve revolver. Bez uvažovania zo žartu ho namieril na priateľa a stlačil kohútik. Revolver nevystrelil. Potom namieril hore do vzduchu a znova stlačil spúšť. Ozval sa výstrel. Revolver bol nabitý. Obaja ostali celí zmrazení, zdesení, najmä ten, čo strieľal. Bola to náhoda, že prvýkrát nevystrelil? Či len zle stlačil kohútik? Klerik si bol však istý, že tu zasiahol jeho anjel strážca a zachránil ho pred vraždou priateľa. Padol na zem, plakal i radoval sa, ďakoval a každý rok išiel na to miesto vzdať Bohu vďaku (KN, 1980, 39).

Vieme, že svätci si svojich anjelov strážcov veľmi uctievali. Aj blahej pamäti pápež Ján XXIII. (pápežom v rokoch 1958 – 1963) každé dobré vnuknutie, „svoj nápad“, pripisoval svojmu anjelovi strážcovi a nehanbil sa o tom hovoriť ani vo vysokej spoločnosti, do ktorej sa dostal počas dlhých rokov svojej diplomatickej služby.

Novokňaz odchádza na svoje prvé pôsobisko. Zdvorilosť i v d'ačnosť kážu rozlúči ť sa s duchovným správcom jeho mladosti. Posledné podanie ruky. Starý, skúsený pán farár sa zahľadel do diaľky, potom do tváre mladého spolubrata a povedal: „Nezabudni! Za tebou bude vždy viac než proti tebe. Pri tebe stoja Boží anjeli. Anjel strážca ťa bude sprevádzať.“

Životopis sv. Gemmy Galganiovej (1878 – 1903), panny a mystičky, podáva pekný príklad vrúcneho vzťahu k anjelovi strážcovi, ktorého vidí, s ktorým hovorí, ktorého posielala s odkazmi. Je to v plnom zmysle ono „sväté spoločenstvo“, o ktorom sa hovorí v známej modlitbe *Anjel Boží, strážca môj...!*

V poľskom meste Opole vypadli z okna bytu na siedmom poschodí dve deti – sedemročné dievčatko a jej osemmesačná sestrička. Nehoda sa skončila neuveriteľne šťastne. Deti dopadli na kríky, potom na rozkopanú zem a vyviazli bez vážnejšieho zranenia (Východoslovenské noviny, 17.12.1976). „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela...“ (Sk 12, 11).

Hovorí sa o sv. Ružene z Limy (1586 – 1617), ktorá je prvým kvetom nového sveta a hlavnou patrónkou Ameriky, že jej anjel strážca ju viac ráz navštívil v cele, ktorú si sama zhotovila v kúte záhrady, kde žila svoj pustovnícky život, aby ju posilnil v jej duchovných i fyzických útrapách.

Príbeh, ktorý znie ako rozprávka. A predsa je to príbeh pravdivý, ktorý sa stal v dedine Fazilka v severnej Indii.

Sedliakovi Rathorovi Singhovi, bývajúcemu v tejto dedine, zomrela žena, po ktorej mu ostal syn Dalipa. Otec sa oženil druhýkrát a druhá žena mu porodila dievčatko. Macocha nenávidela nevlastného syna, lebo mužský potomok mal zdediť po otcovi celý majetok. Preto si zaumienila, že musí zomrieť. Presvedčila o tom svojho muža.

Jedného dňa dal otec svojho syna sluhovi, ktorého do toho plánu zasvätil. Sluha vzal sedemročného chlapca k jazeru. Vyhľadal vhodný kameň a začal na ňom brúsiť sekeru. Zrazu sa spoza kameňa vyplazila kobra a pohryzla sluhu, ktorý o chvíľku zomrel v strašných bolestiach.

Keď sa otec nedočkal sluhu, vybral sa sám k jazeru. Na brehu našiel mŕtveho sluhu a uplakaného chlapca Dalipa, ktorému sluha pred smrťou prezradil strašný plán rodičov. Otec sa rozhodol sám dokončiť zločin. Chytil chlapca a priviazal ho k stromu. Len čo siahol po sekere, spoza stromu sa vzopäla kobra a pohryzla ho. Dalipovi, ktorý celú noc strávil pri jazere, priviazaný o strom, kobra neublížila.

Ráno ho našli okoloidúci drevorubači a pri ňom aj dve ležiace mŕtvolky. Chlapca oslobodili a zavolali políciu. O niekoľko hodín vyvážali mladú Singhovu ženu v putách z ich domu, kvôli ktorému chcela zavraždiť sedemročného chlapca (Magazín, 1965, 9).

Pápež Pius XI. (pápežom v rokoch 1922 – 1939) sa zveril skupine návštevníkov, že na začiatku a ku koncu každého dňa vzýva svojho anjela strážcu. Dodal, že túto modlitbu opakuje hocikedy počas dňa, hlavne vtedy, keď sa veci komplikujú. A keďže tých starostí má pápež dosť, stáva sa to často.

Samotné správne vnuknutia od anjela nestačia. Treba ich vedieť aj prijať, a to závisí od každého z nás. Na podnety anjela strážcu vedel citlivo reagovať sv. Páter Pio (1887 – 1968). „Keď potrebujete moju modlitbu, obráťte sa prostredníctvom svojho anjela na môjho anjela strážcu,“ hovorieval obvykle priateľom. O pravdivosti jeho slov sa presvedčili pútnici, ktorí sa počas cesty do San Giovanni Rotondo, teda do mestečka, kde Páter Pio žil, dostali v noci do strašnej búrky. Pútnikov uprostred bleskov najskôr zachvátila panika, potom si spomenuli na radu Pátra Pia a začali sa modliť k jeho anjelovi. Búrku prežili bez problémov. Na druhý deň, ešte skôr než mu s radosťou stačili rozpovedať o tom, čo prežili po ceste, ich rehoľník s úsmevom oslovil: „Dnes v noci ste ma prebudili a donútili, aby som sa za vás modlil...“ Anjel strážca verne vyplnil svoje poslanie – prosbu o pomoc, o ktorú volali pútnici uprostred noci, doniesol do kláštora vzdialeného mnoho kilometrov.

Arcibiskup Loris Francesco Capovilla (*1915), tajomník pápeža Jána XXIII., prezradil dôverné priateľstvo, ktoré mal tento pápež s neviditeľným svetom. Počas stretnutí s niektorými návštevníkmi bolo z jeho úst často počuť: „Môj dobrý anjel mi vnukol toto; môj dobrý anjel mi vnukol ono; môj dobrý anjel ma dnes ráno zobudil.“

O úlohe anjelov v každodennom živote povedal: „Naším želaním je, aby rástla úcta k anjelom strážcom.“

V ľudskom živote sú mnohé príbehy z detstva, z mladosti či dospelosti, vyrozprávané s odstupom času, no stále živé v srdciach a v myslí tých, ktorí ich zažili.

V knihe *V spoločenstve s anjelmí*, ktorej vydavateľkami sú bosé karmelitánky Kláštora sv. Jozefa v Locarne-Monti sa spomína príbeh chlapca zo švajčiarskeho mesta Mendristi (s. 306 – 309), ktorý prítomnosť anjela strážcu vo svojom živote stále pociťoval. Túto prítomnosť nebeského ochrancu si pripomínal aj obrázkom anjela strážcu, ktorý ho požeňoval a neustále bdel nad svojím zverencom. Keď sa stal kňazom a prechádzal od farnosti k farnosti, aby vykonával pastoračnú službu, nikdy nezabúdal zavesiť práve ten svoj milý obrázok na každej fare, do ktorej sa nasťahoval. Jeho dôverné rozhovory s nebeským patrónom boli ako „*kráľovo tajomstvo [ktoré] je dobré ukryvať*“ (Tob 12, 11).

Ďalší príbeh je o istej protagonistke z Zürichu, ktorá už od detstva mala istotu, že má po svojom boku ochrancu. Ako dvadsaťročná mala príležitosť odcestovať na krátky pobyt do Paríža, aby tam prehĺbila svoje štúdiá. Práve v hlavnom meste Francúzska sa jej stalo niečo, čo neskôr nazvala „neuveriteľným“, ke dže z tej situácie vyšla zdravá za nadprirodzenej pomoci jej starostlivého strážcu. Jedného dňa, keď sa vracala domov, zabúdila v metre. Zmýlila si smer a zišla dole schodmi vedúcimi k metru, ktoré šlo opačným smerom, ako potrebovala. Keď si všimla, že sa zmýlila, namiesto toho, aby sa vrátila, niekoľkými skokmi prebehla z jednej koľaje na druhú ohrozenú elektrickým prúdom vedeným v koľajniciach. Tak sa ocitla v náručí prekvapených i vystrašených cestujúcich, ktorí čakali na opačnej zastávke. Spomína si na to takto: „V ten deň som ako výraz vďaka zapálila sviečku v kostole Notre Dame a utvrdila som sa, ako nikdy predtým, že mám svojho verného ochrancu. Prešlo veľa rokov, ale táto neuveriteľná udalosť mi zostala natrvalo zapísaná v mojom vnútri a hovorím o nej, aby

1 V roku 2008 vyšla vo vydavateľstve LÚČ, Bratislava (406 s.).

som podala svedectvo o tom, čo som v tej chvíli zažila. Považujem to za nadprirodzenú pomoc“ (s. 309 – 313).

Ján Pavol II., pápež našich čias, kňazom, rehoľníkom a ostatným, ktorí sa modlia hodinky (*Breviár; Časoslov*), s veľkou múdrosťou odporúča: „Prosme nášho anjela strážcu, aby nám pomáhal v každodennom recitovaní, aby sme ho odriekali dôstojne, pozorne a s úctou, aby to bolo Bohu milé užitočné nám i veriacim bratom“ (6. januára 1962).

Významní svätí, ktorí sa venovali apoštolskému životu, najmä výchove detí a mládeže, nám zanechali diela zamerané na rozšírenie úcty k anjelovi strážcovi. Je zrejmé, že za týmito dielami stojí zámer ich autorov priblížiť ľuďom túto tému.

Jedna z najznámejších a najštudovanejších svätíc modernej doby je sv. Terézie z Lisieux (1873 – 1897). Jej najväčší lyrický dar je poézia *Amon Ange Gardien* (Môjmu anjelovi strážcovi), napísaná na žiadosť jej spolusestry pár mesiacov pred smrťou. Všetky verše sú venované anjelovi strážcovi, ktoré ho zobrazujú ako brata, priateľa, oporu, sprostredkovateľa Božích milostí.

V prvej polovici 20. storočia sa v katolíckom prostredí vzmáha poézia, ktorá vo svojom obsahu rešpektuje pravosť viery a neváha tiež venovať mnohé verše anjelovi strážcovi. Vznešený i živý dialóg medzi Bohom a nebeským poslom, ktorého vysielala za každým novonarodeným dieťaťom je vyjadrený v básni talianskeho básnika a spisovateľa Renza Pezzaniho (1895 – 1951) *Angelo* (Anjel). Anjel strážca je dar jeho milujúcej a stále bdelej Prozreteľnosti, je priateľ, opora, strážca i utešiteľ svojho zverenca. Jeho úlohou je tiež sprevádzať ho k Pánovi, keď zomrie: